

for Island; denne højtærede Forsamling maa saa afgøre, om dette er Adskillestendenser, Løsrivelsestendenser, eller hvad det nu er. Jeg har citeret, hvad der er Faktum.

Den højtærede Statsminister udtalte, at Værnepligtsspørgsmaalet skulde have skadet min Kandidatur. Jeg sagde, at jeg maaske havde mistet nogle Stemmer paa dette Spørgsmaal, men skadet min Kandidatur særlig, kan det dog ikke have gjort, for jeg fik jo Flertal ved Afstemningen, jeg blev jo valgt. Derimod sagde jeg tydeligt, at Spørgsmaalet om Værnepligten benyttedes til at ophidse Færingerne mod Danmark; det har jeg sagt, og derpaa lægger jeg Hovedvægten, det er det skadelige i denne Sag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det ene Parti er mere danskvenligt end det andet, vil jeg dog sige, at jeg tror, at Selvstyrepartiet — i alt Fald enkelte af Selvstyrepartiets Mænd — vilde betakke sig, hvis man sigtede dem for at være danskvenlige i deres Politik.

Vanggaard: Jeg vil slutte mig til det ærede Medlem fra Færøerne (Samuelson) og sige, at det forekommer heller ikke mig, at den højtærede Statsminister hos Grundtvig kan søge nogen særlig Støtte for sin Politik overfor Færøerne. Det er saa moderne at benytte Udtalelser af Grundtvig til mange forskellige ogsaa politiske Argumentationer. Det tror jeg, man skulde lade ligge. Derimod forstaaer jeg ikke den højtærede Statsministers Udtalelse, naar han nævner Høje som et Parti, der havde villet tage Patent paa Fædrelandsfølelse, og tilføjede, at nu vilde vi gøre noget lignende ved at stille det ene Parti paa Færøerne op imod det andet. Jeg tror ikke, at en saadan Sammenligning er nødvendig for at forstaa Forholdet. Jeg har tilladt mig ud fra de Kendsgerninger, som foreligger, at sige, at naar Selvstyrepartiet paa Færøerne ønsker Statsforbindelsen løst, ønsker Lovgivningsmagt for Lagtinget, maa dette berettigede til at betegne dette Parti som mindre danskvenligt end Sambandspartiet. Men jeg har aldrig sagt, at Færøerne vil løsrive sig fra Danmark, og disse Beskyldninger er der vel ogsaa gennem denne Diskussion her rammet en Pæl igennem. Men om dem, der vil løse Statsforbindelsen, maa jeg tillade mig at sige, at vi betragter dem som mindre danskvenlige end Sambandspartiet, og det forekommer mig derfor ogsaa fremdeles uforstaaeligt, at Hr. Statsministeren

særlig kan støtte det Parti paa Færøerne, som ønsker at løse Statsforbindelsen, som ønsker Lovgivningsmagt for Lagtinget og mange flere Ting. Jeg synes, det maa være en Statsministers Opgave, hvilket Parti han end tilhører, at støtte de Bevægelser ude i Periferien, som stærkest holder paa den snævre Forbindelse med os hernede.

Statsministeren (Zahle): Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at det er min Opgave som Statsminister at holde dem, der lever ude i Periferien af den danske Stat, til at kunne se med saa stor Venlighed paa andre Danske som muligt og føle sig glade ved at høre til den danske Stat. Men det er netop ud fra dette Synspunkt, at jeg har maattet protestere imod, at der i Danmark mod en Del danske Statsborgere fremsættes saa skammelige Beskyldninger som, at de har Tendens til og Ønske om at løsrive sig fra Danmark. Thi den Slags Beskyldninger kan overfor den Halvdel af den færøske Befolkning, mod hvilken de udslynges, ikke komme til at virke paa anden Maade, end at de selvfølgelig bliver vrede derover og kommer til at se med nogen Utilfredshed paa deres Medborgere hernede, som optræder paa en saa overordentlig hensynsløs Maade overfor dem. Det er netop for at rette paa dette Forhold, at jeg har protesteret imod den Slags Udtalelser, som det ærede Medlem og den nuværende Repræsentant for Færøerne her i Tinget har fremsat, idet jeg ønsker at tilvejebringe en saadan Tilstand, at alle Færøernes Beboere kan føle sig lige tilfredse og lykkelige ved at høre til den danske Stat, men det kan kun ske ved, at man hører op med den Slags Beskyldninger, som Vanggaard her har fremsat.

Vanggaard: Den højtærede Statsminister vedkendte sig nu, at det maatte være en dansk Statsministers Opgave at støtte de Folk ude i Periferien, som inderligst ønsker Forbindelsen med Kongeriget. Hvis det er hans Opfattelse, forekommer det mig, at den højtærede Statsminister har været saare uheldig i sine Bestræbelser for at støtte disse Folk.

Statsministeren (Zahle): Jeg tænker næsten, at det ærede Medlem havde forstaaet, hvad jeg sagde før, saa at det i og for sig er overflødigt for mig at gentage det, men det er jo muligt, at det var en virkelig Misforstaaelse, han gjorde sig